

2892

CAP D'ANY

1962

RAIXA

Í N D E X

	<u>Pàgs.</u>
<i>Pòrtic</i> , per Anna Moll.	7
<i>Judici de l'any</i> , per L'Endevinairé II. . .	11
<i>Crònica de Barcelona</i> , per Maria-Aurèlia Capmany	17
<i>Panorama literari valencià</i> , per Joan Fuster.	33
<i>Crònica de Mallorca</i> , per Josep Maria Llom- part	43
<i>Crònica del Rosselló</i> , per Gumersind Go- mila	69
<i>Homenatge a Barceloneta</i> , per Rafael Catardi	75
<i>Notícies de fora de les terres catalanes</i> . .	81
<i>Qui ulls ha</i> , per Francesc Vallverdú . .	89
<i>Ai adéu Marianneta</i> , per Ramon Folch i Ca- marasa	91
<i>Confessió</i> , per Anton Sala Cornadó . .	103
<i>La lluna feliç</i> , per Baltasar Porcel. . .	105
<i>Balada</i> , per Miquel Martí Pol	115
<i>A les 10, al Parc</i> , per Maria-Aurèlia Cap- many	117
<i>Jo, cap de casa</i> , per Xavier Casp. . . .	127
<i>Relació d'obres en llengua catalana</i> . . .	129

P Ò R T I C

Escric aquestes ratlles, que han d'acompanyar el «Cap d'Any» i expressar als subscriptors i amics de Raixa els nostres millors desitjos de prosperitat per a l'any 1962, quan encara ens queda més d'un mes del 61 per esclovellar. Però els tràmits i la feina d'impressió són llargs, i temo que el nostre «Cap d'Any» tindrà més dificultats encara que en anys anteriors per a justificar el seu títol. Una vegada més, doncs, he de recórrer a la benevolència de tots i demanar-vos que accepteu de bon grat la nostra ben cordial felicitació, sense parar massa esment a la data en què us arribi.

Per desgràcia, enguany no ha estat sols la miscel·lània anual de Raixa el que s'ha endarrerit, sinó que el ritme mateix de la col·lecció ha sofert una considerable disminució. Si en som culpables, som també víctimes de les circumstàncies. De totes maneres, creiem haver trobat la manera de posar-hi remei, i el tòpic «any nou, vida nova» té plena vigència per a nosaltres. Esperem que tindrà també efectivitat.

Aquest any 1962 té per a nosaltres el caràcter d'una fita memorable, llargament sospirada. A força de sacrificis, ha estat possible fer coincidir la data centenària de la naixença de Mn. Alcover amb l'acabament de la gran obra que ell va iniciar amb magnífica empena. En el moment d'iniciar-la, l'empresa semblava «folla», i calia realment una ardor excepcional i un entusiasme exaltat per a arriscar-se a posar-la en marxa. De llavors ençà, el Diccionari ha passat per mil dificultats, però totes les ha superades, gràcies en gran part a l'entusiasme dels catalans que han sabut col·laborar-hi i ajudar-lo eficaçment. Cada vegada que algun gran filòleg estranger m'ha expressat la seva admiració pel ritme magnífic de publicació del nostre diccionari, sense ajudes oficials, quan totes les obres de caràcter semblant que es publiquen a l'estranger amb fortes subvencions porten un ritme molt més lent, he pensat que potser val la pena passar els tràngols i dificultats que Mn. Alcover primer i més tard el meu pare han hagut de passar per dur l'obra a bon terme, a canvi de donar a tothom un testimoni tan evident de la fidelitat de tot un poble a la seva llengua, per damunt de totes les dificultats.

Per això crec que aquesta data inicial de 1962 és una data memorable, no sols per a la «petita família del Diccionari», sinó per a la seva gran família, és a dir, per a tots els catalans, ja que molts d'ells hi han contribuït personalment, i ja que és la llengua de tots la que en surt enormement beneficiada. Felicitem-nos-en, doncs, i fem vots perquè altres obres de l'empena d'aquesta

puguin esser realitzades en bé de la nostra llengua i de la nostra cultura.

Els nombrosos actes que es preparen a tot arreu per celebrar el centenari de Mn. Alcover i l'acabament del Diccionari, demostren com els catalans donen a aquesta data la importància que realment té. Això és un nou motiu d'optimisme, enmig dels nombrosos i endèmics motius de pessimisme que seguim tenint. Una vegada més, tenim ocasió de comprovar que el carro va avançant; molt lentament, és clar, però donat el mal estat del camí, ja és molt que avanci!

En aquest «Cap d'Any» trobareu, com de costum, la crònica de les activitats culturals més notables que han tingut lloc, durant el curs passat, a les diferents regions de parla catalana. Tenint en compte totes les coses que cal tenir-hi quan es tracta de calibrar aquestes activitats, crec que es poden considerar com a satisfactòries. La miscel·lània que acompanya la crònica ha quedat reduïda a la pura creació: poesia i narració. Ens sap greu que hagi passat això (per causa exclusivament de les corregudes amb què hem hagut de preparar el volum), justament en un moment en què la producció d'assaig a casa nostra es pot considerar com a normal. Però potser precisament per això la cosa té menys importància: ara ja no cal donar «botons de mostra» perquè la gent sàpiga que «també» tenim assaig.

El primer número de la col·lecció «Balanguera» ha estat molt ben acollit, tant, que està pràcticament esgotat, i els pocs exemplars que en queden se serviran només

per rigorosa subscripció. Això ens ha animat a seguir endavant, i el número 2 (de Marià Villangómez) ja haurà sortit a llum quan aparegui aquest «Cap d'Any». Per Sant Jordi us presentarem el n.º 3 («Jo, cap de casa», de Xavier Casp), i confiem que aleshores la vida de la col·lecció estarà ja plenament assegurada. Així sia, i per molts anys!

ANNA MOLL